

παντελῶς ἐρήμων τούτων ὁδῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἐπικρατούσης νεκρικῆς σιγῆς ἦν ἐκ διαλειμάτων μόνον διαλύουσι πρὸς στήμῃν οἱ κρωγμοὶ πτηνοῦ τινος διερχομένου ἄνωθεν ἡμῶν. ἢ ὁ μεμακρυσμένος κροταλισμὸς πελαργοῦ. Ἐκτακτόν τι ἀναμφιδόλως θ' ἀπασχολῇ σήμερον τοὺς Μεμφίτας, ἀφοῦ οὐδὲ ψυχὴν ζῶσαν συνηντήσαμεν μέχρι τῆς εὐρείας αὐτῆς καὶ δενδροφύτου πλατείας ἐν ἣ ἤδη εἰσερχόμεθα. Ἀπ' ἐδῶ τῶνόντι ἡ θεὰ πέραν ἐκτυλίσσεται λαμπρὰ καὶ οἱ σκιάζοντες τὴν πλατεῖαν ὑψικομοὶ φοινίκες δύνανται νὰ μᾶς παρέξωσι λαμπρὸν κατὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ φλέγοντος ἡλίου καταφύγιον.

— Ποῖα εἶνε τὰ δύο ἐκεῖνα ὄρη τὰ ἀπὸ εὐρείας τετραγώνου λίμνης προβάλλοντα τὰς ὀξείας αὐτῶν κορυφὰς ὧν ἐκάστη ἀπολήγει εἰς παμμεγέθη κολοσσὸν ἀνθρώπου καθήμενου;

— Εἶνε ἡ λίμνη καὶ αἱ πυραμίδες αἱ κατασκευασθεῖσαι κατὰ διαταγὴν τοῦ φαράω Μοίριος παρὰ τῶν ὑπηκόων του, χάριν δὲ τοῦ ἔργου τούτου λατρεύουσιν ἤδη οἱ Μεμφίται τὸν Μοῖριν ὡς μεγαλὴν θεότητα, μολονότι πολλὰι μυριάδες αὐτῶν ἐθανατώθησαν κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς λίμνης. Βλέπεις ἐκεῖ κατωτέρω τὴν ἀπεράντον χρυσὴν καὶ ἀπαστράπτουσαν λωρίδα τὴν διασχίζουσαν μακρὰν σειρὰν παμμεγέθων συκομωρεῶν καὶ φοινίκων; εἶνε ὁ εὐεργετικὸς Νεῖλος, οὗτινος τὰ ὕδατα ἤρχισεν ἤδη κατ' ὀλίγον ν' ἀνυψῇ ἡ προστατεύουσα αὐτὸν θεότης Χοπί Μόου.

— Καὶ τὰ πράσινα ἐκεῖνα ἀντικείμενα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῶν ὀλομαύρων χειλέων τοῦ ποταμοῦ;

— Εἶνε οἱ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτῶν ἀνερχόμενοι ἐπὶ τῶν ἡλιοκαῶν ἀκτῶν ἱεροὶ κροκόδειλοι... Ἀλλ' ἀκούσον! ἀκούσον! ὅποια ἔρρυθμος καὶ ἀλλόκοτος βοή, ὥστε προερχομένη ἀπὸ ἀπείρου πλήθους ἀνθρώπων θρηνηλογούντων, ἐπέρχεται μακρόθεν ἵνα διαλύσῃ τὴν βασιλεύουσαν σιγὴν! ἡ βοή ὀλονὲν ἐπιτείνεται καὶ φαίνεται πλησιάζουσα... Ἴδου εἰς ἰσχνὸς καὶ ὑπόμαυρος Αἰγύπτιος προβαλὼν ἀπὸ τῆς ἀπέναντι ἐκείνης ὁδοῦ εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλατείας μόνον αὐτοῦ ἔνδυμα εἶνε ἡ βραχεῖα σινδὼν δι' ἣς εἶνε ἐξωσμένος ὑπὸ τὰς μασχάλας, ἡ δὲ ὡς ὠν ἐξυρισμένη κεφαλὴ του εἶνε πλήρης πηλοῦ... Ἴδου καὶ δεῦτερος καὶ τρίτος, Ἴδου ὁμὰς ἀποτελουμένη ἐξ ἑκατοντάδων Αἰγυπτίων ἐνδεδωμένων ἀπάντων ὁμοιομόρφως πρὸς τὸν πρῶτον καὶ φερόντων καὶ αὐτῶν πηλὸν ἐπὶ τῶν ἐξυρισμένων κεφαλῶν των. Ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ ἄκρον τῆς εὐρείας πλατείας, ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἐξ ἣς ἐνεφανίσθησαν, καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν ταύτην ἔχουσιν ὅλοι ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ὥστε ἀναμένοντές τι.

Νέα πάλιν ἔρρυθμος βοή ἀκούεται μακρόθεν... Ἴδου ἀπὸ τῆς αὐτῆς διόδου ἐμφανιζομένη δευτέρα πολυπληθὴς ὁμὰς, ὁμοία καθ' ὅλα πρὸς τὴν προηγούμενην καὶ τοποθετούμενη ἔπισθεν ἐκείνης. Ἴδου καὶ τρίτη καὶ τετάρτη ὁμὰς Μεμφιτῶν συνωστιζομένων ἐν τῇ μυρμηκίῳ σῃ ἤδη πλατεῖα καὶ στρεφόντων ἀπάντων τὰ βλέμματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὡς καὶ οἱ πρῶτοι. Ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀναμφιδόλως ἔχει ἀποθανεῖ, διότι ἐν τοῖς ἐκκωφωτικοῖς των θρήνοις προφέρουσιν ὀλονὲν τὸ ὄνομα τοῦ Χερμῶς.

Ἴδου προερχομένη μακρόθεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ νέα παλιν καὶ εἰς ἄκρον ἀλλόκοτος βοή μεθ' ἣς μιγνύονται ὠρυγαὶ καὶ ὕλακαὶ κυνῶν καὶ οἱ ἡχηροὶ μηχανοὶ ταύρου· ἰδέτε ἐν ὁποίῳ συνωτισμῷ τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας πλήθος ζητεῖ θέσιν ἵνα βλέπῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐξ ἣς θ' ἀναφηνῶσιν οἱ προξενούντες τὸν ἀλλόκοτον τοῦτον θόρυβον. Ἡ ἤδη προκύπτουσα ἐκ τῆς ὁδοῦ συνοδεία ἀποτελεῖ τῷ ὄντι θέαμα περιεργότατον. Εἶνε ἡ ἐπικήδειος πομπὴ τοῦ Χερμῶς ἡ μουμία τοῦ Φαραῶ σῦρται ὑπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνου καὶ ἀπαστράπτοντος ἄρματος

οὗτινος προπορεύονται ἱερεῖς ὑπεργηροὶ καὶ λευκοφόροι. τούτων προηγείται, ἐπισήμως βαίνων, ὑπερμεγέθης καὶ ἐπίσης λευκοφόρων ταῦρας, ὁ πανάγιος Ἀπὶς, αὐτοῦ δὲ πάλιν, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ὅλης πομπῆς, προπορεύονται ἐν ταξεί δύο ἱεροὶ κύνες. Ἀλλὰ τὸ ὅπισθεν τοῦ ἄρματος θέαμα εἶνε ἀπερίγραπτον ὅποια συναυλία παντοειδῶν κραυγῶν ἀπὸ τοῦ ὀλοφυρομένου ἐκείνου καὶ λευκοφοροῦντος πλήθους τῶν παλλακῶν τοῦ βασιλέως καὶ λοιπῶν αὐτοῦ ἀκολούθων ὀξίνες βαίνουνσι διὰ μέσου σμήτους ἰδίδων, αἰλούρων καὶ ἄλλων ἱερῶν ζῶων! Τὸ ἀναμένον πλήθος ὑποχωρεῖ εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἡ ἐπικήδειος συνοδεία κατέλαβε τὴν πρώτην ἐν τῇ πλατεῖα θέσιν. Παρατηρήσατε πῶς ἡ ἀπεράντος τῆς πλατείας ἔκτασις ἀπαστραπτει ἐκ τῶν ἐξυρισμένων τοῦ μυρμηκίοντος πλήθους κεφαλῶν, τῶν φωτιζομένων ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Ἴδέτε τὰς κεφαλὰς ὅλας στραφεῖσας πρὸς τὸν γηραιὸν ἐκείνον ἱερέα τὸν ἀνελθόντα τὸ ἐν μέσῳ τῆς πλατείας ὑψηλὸν βαθρον, ἐνῷ σιγὴ ἀπόλυτος ἀντικατέστησε τὴν προτέραν ἐκκωφωτικὴν βοήν. Ἀκούσωμεν τί λέγει ὁ ἱερεὺς, ὅστις ὁμιλῶν τείνει πρὸς τὸν ἡλιον τὰς χεῖρας:

« ὦ Φρᾶ, ὁ λαμπὼν ἐν τῷ δίσκῳ σου, ὁ ἀπαστραπτὼν ἐν τῷ ὀρίζοντί σου καὶ ἐπιπλέων τοῦ βᾶ α* » ἀνταμειψὼν τὴν ἀπὸ ἐδδομήκοντα ἡδὴ ἡμερῶν παρασκευαζομένην ἱεράν ταύτην μουμίαν παρέχων αὐτῇ διαπρεπῆ θέσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Πλασεως.

» Αὐτὸς κατασκευάσεν ἐν Μέμφιδι τοὺς λαμπροτέρους τῶν ὀβελίσκων καὶ διὰ τῶν πλουσιωτέρων ἱερῶν γλυφῶν ἐκόσμησε τὸν χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν ὑπόγειον τοῦ Λαδυρίνου θαλαμον, ἔνθα καὶ θὰ εὔρῃ τῶρα αἰώνιον ἀναπαυσιν. Οἱ εὐλαβεῖς τοῦ ὑπῆκοι ἄς μαρτυρήσωσιν ἂν ποτε ἐπὶ ζωῆς του περιέπεσεν εἰς πρᾶξιν ἀναξίαν τῆς ἱερᾶς του θέσεως. »

Ἀκούσατε εἰς ὅποιās κραυγὰς ἐξερραγῇ τὸ ἀπειροπληθὲς ἀκροατήριον ἵνα ἐπιβεβαιωσῇ τὸ ἐναντίον καὶ ὑμνήσῃ τὴν ἀγιότητα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Χερμῶς! Ἴδου ὁ ἱερεὺς κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ βαθροῦ καὶ ἡ πομπὴ τιθεμένη ἐκ νέου εἰς κίνησιν καὶ ἀπερχομένη τῆς πλατείας. Μεταβαίνουσιν ἵνα ἐνταχίσωσι τὴν λαρνακὰ τοῦ Χερμῶς εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ κοσμηθέντα θαλαμον τοῦ Λαδυρίνου, ἀφοῦ προηγούμενως καὶ τὸ ὄνομα του ἔλαβεν εἰς τὰς βίβλους τῶν ἁγίων διαπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῶν θεοτήτων.

Καὶ μετὰ τὴν ἐνταφίαν, ἐπανερχόμενος εἰς τὰ ἱερὰ καλὰς τῶν Αἰγυπτίων λαὸς, εἰς ὃν τόσον ἀκριβὰ στοιχίζουσιν οἱ βασιλεῖς τοῦ καὶ οἱ ἅγιοι, θ' ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν οἰκοδομὴν νέων παλιν κολοσσῶν, πρὸς διαιώνισιν τῆς μνήμης τοῦ νέου Δεσπότη τοῦ διαδεχθισμένου τὸν ἀποδιώσαντα Φαραῶ.

ΒΕΛΙΑΛ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΙΟΝΩΝ

Μυθιστορία τοῦ Ζαρί.

(Συνέχεια.)

— «Ὁχι· σὺ, λέγεις εἰς τὸν Βράχ ὅτι τὸν λατρεύεις, δὲν ἔχει οὕτω; — ἐγὼ ἐξ ὧν αἰσθάνομαι οὐδὲν λέγω, ἀλλ' ἐὰν καὶ ἐκεῖνος τρέφῃ αἰσθημα ἴσον πρὸς τὸ ἰδικόν.

* Β ἄ α = ὁ κυανὸς θόλος τοῦ οὐρανοῦ.

σου όφείλει νά τό μαγεύσῃ — μολοντί ένίστε παρπα-
νεΐται — άλλ' αδιάφορον έμπρός, προσέθηκε μέ τό
γλυκύ της μειδίμα, ένδυσόν με ταχέως, βιάζομαι νά
ΐδω τόν πατέρα μου.

Μίαν ώραν μετά τήν άνωτέρω συνδιάλεξιν, ή Λιέδα
έξήρχετο τοῦ θαλάμου ἵνα μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ
πατρὸς της· εὔρεν δέ αὐτὸν καθ' ὁδόν, ἐρχόμενον ἵνα τήν
συναντήσῃ.

— Καλημέρα, φιλότατη κόρη, ὁ Ἑρρίκος δὲν ἔχει
πυρετόν, τὸ τραῦμά του εἶνε μηδαμινόν· τὰ πάντα βαί-
νουσι κάλλιστα καὶ ὁ γάμος σας οὐδὲ πρὸς στιγμήν θ'
ἀναβληθῇ.

— Ὅποια εὐτυχία, πάτερ μου ; τοσοῦτον ἀπὸ χθὲς
υπέφερα σκεπτομένη τί θά συνέβαινεν ἂν ὁ ὕψιστος δὲν
ἔκαμνε τὸ θαῦμα νὰ πέμψῃ ὡς σωτήρα τὸν Βράχ.

— Φιλότατη διάπυρος καρδιά, μικρὰ εὐφάνταστος κε-
φαλή ! τὰ πάντα θεωρεῖς ὑπερφυσικά· άλλ' ἔμπρός, εὐ-
χαρίστησον τὸν Θεόν, οὐδὲν γλυκύτερον τοῦ νὰ σκεπτώ-
μεθα ὅτι ἀγρυπνεῖ ἐφ' ἡμῶν ὁ Ἑρρίκος ἤθελε νὰ ἐ-
γερθῇ, αλλά τὸν περιώρισα ἐν τῷ θαλάμῳ του μέχρι
τῆς δευτέρας ὥρας, ὅποτε θά ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν εἰς τήν
μεγάλην αἴθουσαν, τὸν ἡμπόδια δὲ διότι εὔρον αὐτὸν
ὀλίγον ἔτι τεταραγμένον. Σοὶ ἀρέσκει . ὁ σχέδιόν μου ;

— Ναί πάτερ μου, μόνον...

— Μόνον ; ἐπεθύμεις νὰ μεταβῇς ὅπως τῷ εὐχηθῇς
τὴν καλὴν ἡμέραν ; δὲν πρέπει τέκνον μου ἔχε ὑπο-
μονήν.

— Ἔστω πάτερ μου.

Ὁ Ἑρρίκος κατελήφθη, ὑπὸ αἰσθήματος ἀπείρου
ἀνακουφίσεως ἐπὶ τῇ μονώσει του. Ἡ κεφαλή του δὲν
ἦτο πλέον περιδεδεμένη δι' ἐπίδεσμων, ἀπλῆ τις δὲ μό-
νον ταινία περιέβαλλε τὸ μέτωπόν του. Μυρία σκέψεις
συνωθοῦντο ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του. Ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς
κλίνης.

— Καρδιά ἀφοσιωμένη, γενναῖε νεανία ὃν ἀπεχάλουν
μωρὸν, εἶπεν ὑψηλοφώνως.

Εἶτα ἐψιθύρισεν :

— Πόσον ἡ χεὶρ της εἶνε ἀπαλή ! νὰ κοιμᾶται ἄρχα
ἀκόμη ; άλλὰ τί παράδοξον ... πῶς ἐγὼ βλέπων αὐτὴν
τόσον χαρίεσαν καὶ λεπτοφυῆ ὑπὸ τὰ χονδροειδῆ της
ἀνδρικά φορέματα, πῶς ἠπατήθη κατ' ἀρχάς ; Καὶ οἱ
ἄλλοι εἶνε ἐπίσης τυφλοί ; ὅποια ἐντύψεις, Θεέ μου !
ὅποτε ἔθῃκα τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τῆς καρδίας ! καὶ ἐκεῖ,
κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα, ὅποτε ἐθεώρουν τὸ λεπτοφυὲς
τοῦτο πλάσμα κοιμώμενον ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ! ὅτε,
ἡχῆσαντος μεσονυχτίου, ἀφυπνίσθη αἰφνιδίως ἵνα θλίψῃ
τὸν σπόγγον ἐπὶ τοῦ μετώπου μου... μοὶ ἐφαίνετο κατ'
ἐκείνην τὴν στιγμήν ὅτι ἔχανον τὸ λογικόν. Καὶ αἱ μι-
κρὰ ἐκεῖναι χεῖρες ἅς προσετριβον διὰ χιόνος· ἡ πρώτη
ἐκείνη ἐπὶ τῇ ἀφίξει μου κραυγῇ, δὲν ἦτο ἡ φωνή της !
Καὶ πόσον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ μου τῇ εἶχον προσενεχθῇ βα-
ναύσως καὶ ἀποτόμως ! Πτωχὸν λατρευτὸν παῖδιόν, ἐ-

ποῖαν γλυκύτητα, ὅποιον βλέμμα διαυγὲς εἶχες ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ στιγμῇ !... Ἀ ! ἐπιθυμῶ νὰ σκέπτομαι ὁλονὸν
περὶ σοῦ...

Καὶ ἀποθεῖς τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου,
ἐκλείσεις τοὺς ὀφθαλμούς.

Εἶτα, αἰφνης, ἐκ νέου ἀνεγειρόμενος, καὶ μέ τὴν
ὄψιν ἀπολέσασαν τὸ πρὸ μικροῦ ἐπ' αὐτῆς διακεχυμένον
ἄφατον μειδίμα :

— Λιέδα, Λιέδα ! συγγνώμην, ἡ κεφαλή μου ἀπο-
πλανᾷται· οἱ ὄρκοι μου σοὶ ἀνήκουσι, ναί, φιλότατη
μνηστὴ...

Ἐκλείσεις καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς· ἡ πεπονημένη
κεφαλή του ἐστράφη ἀριστερᾷ, δεξιᾷ... τέλος ἀπεκοιμήθη.

XI

Ἡ Ἀξέλ εὐρίσκεται ἐν τῷ μικρῷ της θαλάμῳ· ἔ-
χει ἐγερθῇ ἀνέλαβε τὴν ὁδοπορικὴν περιβολήν, τὰ με-
γάλα ὑποδήματα, τὸν μαλλωτὸν μαנדύαν, τὸν χονδρὸν
σκοῦφον· ὁ σάκκος της εἶνε ἑτοιμος. Θεωρεῖ ὀπισθεν
τῶν ὕέλων· ὁ καιρὸς εἶνε ἀνυπόφορος, τί νὰ κάμῃ : ἀρ-
κατὰ ἐσκέφθη ἀπὸ τοῦ μεσονυχτίου, ἀφ' ἧς ἐπανῆλθεν
ἐν τῷ θαλάμῳ της. Αἰσθάνεται ὅτι τὸ νὰ ἐξκολούθη
μένουσα παρὰ τῷ Ἑρρίκῳ, νὰ τὸν περιποιήται ἴσως ἀ-
κόμη, ὑπὸ τὴν μεταμφίεσιν αὐτὴν, μέ τὸν πληροῦντα
τὴν καρδίαν της ἔρωτα, εἶνε προδοσία πρὸς τὴν Λιέδαν.

Πρέπει ν' ἀναχωρήσῃ τὴν τουλάχιστον νὰ μαρτυρή-
σῃ εἰς τὴν Λιέδαν ὅτι εἶνε γυνή.

Ἀλλά τότε, διατί νὰ μὴ τὸ ἔκαμνεν ἐνωρίτερον ;

Ἐδέχθη τὴν φιλοξενίαν ταύτην, ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ μεί-
νῃ ὀλίγας μόνον ὥρας. Τὴν ἐκράτησαν, καὶ αὐτὴ ἤλπι-
ζεν ἀργότερον ν' ἀπέλθῃ ἐλευθέρως· αἱ ἡμέραι ἐν τού-
τοις εἶχον παρέλθει· δεδεμένοι οἱ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον
διὰ δεσμοῦ μοιραίου, ἀπετέλουν ἐν τῇ καρδίᾳ της ἐν σύ-
νολον πληρὲς ἡλίου καὶ σκιᾶς πλήρες χαρᾶς καὶ ἀγῶ-
νίας· ναί, χαρᾶς, διότι ὁ πόνος οὗτος εἰσδύσας ἐν τῇ
καρδίᾳ της ἀπετέλει ἔκτοτε αὐτὴν της τὴν ζωὴν. Οὐ-
δεὶς τὴν ἀνεγνώριζεν, ἡ θλίψις αὐτῇ, ἦτο ὁ θησαυρὸς
της... τὴν ἐκρυπτε εἰς τὰ ἔσχατα βάθη τῆς ψυχῆς της.

Καὶ τώρα, νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Λιέδαν ὅτι ὁ Ἀξέλ
εἶνε κόρη ! ἀδύνατον· Ἡ Λιέδα, πνευματώδης οὖσα,
θὰ ἐννόησεν τὸ αἴτιον τῆς μεταμφίσεως· μῖα νεάνιδος
καὶ τοῦ μακροῦ ταξιδίου ὅπερ μόνῃ ἐπεγείρησε· καὶ ὁ-
ποία τότε πικρία εἰς τὴν μνηστὴν τοῦ Ἑρρίκου !

Αὐτὰ ἐσκέπτετο ἡ Ἀξέλ, ὅποτε ἡ θύρα της ἐκ-
ρούσθη.

Ἐπορεύθη ν' ἀνοίξῃ, ἐξεπλάγῃ δὲ εἰς ἄκρον ἰδοῦσα
τὸν κ. Δεστούρ.

— Νεαρέ μου φίλε, εἶπεν οὗτος εἰσερχόμενος, ἔρ-
χομαι ὅπως μάθω ἂν ἐκοιμήθητε καὶ σὰς ἐκφρασῶ τὰς
εὐχαριστίας μου διὰ τὰς πρὸς τὸν τραυματίαν περιποιή-
σεις. Εἶτα δὲ, θὰ συνδιαλεχθῶμεν ἐπὶ τινος ὑποθέσεως,
ἄλλὰ τί βλέπω ; προπαρασκευαῖ δι' ἀναχώρησιν κατ'
αὐτὴν ταύτην τὴν πρωΐαν ;

— Ἀπὸ πολλοῦ, κύριε, ὥφειλον νὰ τὸ ἐπραττον.

— Ἐχετε ἄδικον, ἀφ' οὗ μᾶς ἐφάνητε χρήσιμος καὶ
θὰ δυνήθητε ἴσως νὰ μᾶς παράσχητε καὶ σήμερον ἔτι ἐκ-
δουλεύσεις, εἶπε μειδιῶν ὁ κ. Δεστούρ.

« Καθήσατε, ἐξηκολούθησε δεικνύων ἔδραν καὶ κα-
θήμενος καὶ αὐτός : ἡ κόρη μου μοὶ ἀφηγήθη πῶς ἐπε-
χειρήσατε ταξεῖδον ὑπερβαῖνον τὰς ἀσθενεῖς ὡμὸν δυνά-
μεις ἵνα ἐκτελέσῃτε τὴν θέλήσιν τῆς θανούσης μητρός
σας. Ἀλλά, τέκνον μου, ἀδυνατῶ νὰ ἐννόησω πῶς συ-
νέβη νὰ ἔλθῃτε ἕως ἐδῶ. Ἐπιτρέψατε εἰς τὴν γηραιάν
μου πείραν, χάριν τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπερ δι' ὑμᾶς

αίσθανόμεθα ἐνταῦθα, νὰ σᾶς παρέξω συνετὰς τινὰς συμβουλὰς ;

— Θὰ σᾶς ἦμαι εὐγνώμων, κύριε.

— Πρὸς τοῦτο, ἅς μὴ σᾶς φανῶ ἀδικητός, ἀπειθὺν πρὸς ὑμᾶς τινὰς ἐρωτήσεις. Μεταβαίνετε εἰς Λαπωνίαν ὅπου ἀφῆκα γηραιούς φίλους, διότι κατώκησα καὶ ἐγὼ ἐκεῖ πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν· τῶρα, πιθανὸν νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος. Δὲν εἴχετε ἐν Χόφ ἄλλον τινα συγγενὴ πλὴν τῆν μητρός σας ;

— "Οχι, κύριε· ἡ μήτηρ μου δὲν ἦτο Σουηδὴ, ἀλλ' Ἰρλανδὴ. Ἦτο ὀρφανή. Ὁ πατήρ μου ἐγεννήθη ἐν Λαπωνίᾳ νομίζω. Δὲν τὸν ἐνθυμοῦμαι.

— Τί ἔκαμνεν ὁ πατήρ σας ;

— Ἦσχυλεῖτο εἰς τὸ ἐμπόριον.

— Ἀλλὰ δὲν μοι λέγετε τὸ ὄνομα τοῦ μέρους τῆς Λαπωνίας εἰς ὃ μεταβαίνετε ;

— Εἰς Λουλαῖον ἐπανέλαβεν ὁ κ. Δεστούρ. Πῶς ἐκαλεῖτο ὁ πατήρ σας ;

— Μάγνος.

— Μάγνος ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δεστούρ, εἴτα δὲ προσέθηκεν ἐσκεμμένως : ὑπάρχουσι τόσοι Μάγνοι, τὸ ὄνομα τοῦτο εἶνε κοινότητον ἐν Λαπωνίᾳ. Σᾶς ἐρωτῶ διὰ τὸ ἐπιθετόν του.

— Μάγνος· ὁ πατήρ μου δὲν εἶχεν ἄλλο ἐπιθετόν.

— Καί ποῦ ἀπέθανεν ὁ πατήρ σας ;

Τὰς λέξεις ταύτας ὁ κ. Δεστούρ προέφερε συγκεκομμένως· δριμεῖα συγκίνησις τῷ ἐπινιγε τὸν λαϊκόν.

— Εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Σούνδης, πλησίον τῆς νήσου Σεελάνδης. Τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον εἶχε πληρώσει ἐμπορεύματος στοιχίζοντος αὐτῷ ὅλους τοὺς πόρους, ἐκόμιζε φορτίον χάλυθος ἀπὸ Σουηδίας εἰς Ἀμστελέρδαμον· ἀνετράπη καὶ κατεποντίσθη μεθ' ὅλου τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισαυτῶν του εἰς τὰ παράλια τοῦ Μαλμού, ἐξαιρουμένων δύο νεαρῶν νεωτῶν. Ἰδοὺ ὅτι ἡ μήτηρ μου μοι διηγήθη ἤμην, ὑποθέτω, τότε τριῶν ἐτῶν. Ἡ μήτηρ μου ἔγραψεν εἰς Λαπωνίαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρός μου ὃν ἠγνόει : οὐδεμίαν ἀπάντησιν λαβοῦσα, δὲν ἐπανέλαβε τὸ διάδομά της· ἐζήτησε τότε μέσον τι ὅπως πορίζεται τὰ πρὸς τοῦ ζῆν· ἤρχισε νὰ ἐξεργάζηται τὸ λινόν, ἐπώλησε τὰ τιμαλφῇ ἡμῶν κοσμημάτα, καὶ οὕτω μὲ τὰ ἐλίγα ἐναπομένοντα αὐτῇ, ἰδίως δὲ χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὴν μεγάλην τῆς πείθεισιν, ἀνετράφη ἐγὼ· ἀλλ' ἦτο ἡ μήτηρ μου φιλόθενος, καί....

Χονδρά σταγόνες ἐπιπτον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κ. Δεστούρ. Ἡ Ἀἰλ, ἰδοῦσα αὐτάς, διέκοψε τὸν λόγον τῆς ἵνα τῷ εἶπῃ :

— Πόσον εἴθε καλὸς, κύριε...εὐρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ βλέπων ὅτι ἐγενόμην ὁ αἵτιος τοῦ· νὰ κλαίητε οὕτω !

— Τὰ ἔγγραφα ! δότε μοι λοιπὸν τὰ ἔγγραφα ! ἐτρυλίσε μετὰ κόπου ὁ κ. Δεστούρ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ἐπάρχει αἰσθημα ὑπερφανεῖας περὶ μᾶς ἐνθουσιάζει κατὰ τὰς ἐπικινδύνους ὥρας τῆς μάχης, ὅτε, θοὶ οὐαδὴποτε μορφήν καὶ ἂν εἴθῃ ὁ θάνατος, ἡ ἐνυπάρχουσα εἰς αὐτὸν δόξα λαμπρύνει τὸ ὄνομα τῶν φονευμένων καὶ ἡ Τιμὴ ἐπαρρησιάζει εἰς τὰ πολεμικὰ κατορθώματα· ἀλλὰ, ὅσοι ἡ μάχη παρήλθῃ, εἶνε ἀνυπόφο-

ρον τὸ νὰ βλέπῃ τις καταπατούμενα ὑπὸ τοῦς πόδας του τὰ πτώματα τῶν μήπω ταφέντων πολεμιστῶν, καὶ τοὺς σκόληκας τῆς γῆς, τὰ σαρκοδόρα ὄντια καὶ τὰ ἀγρία θηρία ἐρίζοντα περὶ τῆς διασπαργῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ χαίροντα διὰ τὸν θάνατόν του.

— Τίς δὲν ἐδοκίμασε πόσον ἀνεπαρκεῖς εἶνε αἱ λέξεις πρὸς ἐκφράσιν ἐνὸς σπιθηθροῦ τῆς οὐρανίας ἀκρίτου τοῦ κάλλους ; Τίς δὲν τὸ αἰσθάνεται, μέχρις οὗ ἡ ὄρασις του ἐξασθενηθεῖσα καὶ ταραχθεῖσα ὑπὸ τῆς γλυκείας συγκινήσεώς της, τὰ εὐμετάβλητα χρώματα τῶν παρειῶν του καὶ ἡ πῖσις τῆς καρδίας του μαρτυρήσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖος τοῦ κάλλους ;

Ἡ ἐξουσία διοικεῖ μόνον διὰ τῆς διχονολίας ὁ δόλος καὶ ἡ βία ἀποτελοῦσι τὴν δύναμιν τῆς ἐταλλάξε.

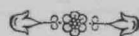
Οὐδεὶς κίνδυνος δύναται νὰ φοβίσῃ δύο ἐραστὰς οὐδὲ τὸ μεῖδιμα τοῦ ἔρωτος ἢ ὀλέθρου.

Ὁ πόλεμος τῶν στοιχείων δὲν δύναται νὰ φοβίσῃ τὸν ἔρωτα τόσον, ὅσον ἡ πανουργία τῶν ἀνθρώπων, ἥτις εἶνε τὸ κινδυνωδέστατον τῶν δηλητηρίων.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ

ΣΥΡΙΑΣ

Ἀναμφιβόλως ἡ Συρία ὕφεινε νὰ κατέγῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς κτήσεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους

Ἡ μεγάλη αὕτη χώρα, κλιματικῶς ποικίλλουσα, διέτηρσε τὴν μάγον ἐκείνην γονιμότητα, ἥτις ἐπὶ δέκα τοῦλάχιστον αἰῶνας διέτρεφεν ἀριθμὸν κατοίκων πενταπλάσιον ἢ σήμερον καὶ ἔστηνεν, ἐν Ἡλιουπόλει καὶ Παλμύρα, κολοσσιαῖα ἀληθῶς μνημεῖα εὐδαιμονίας καὶ πλούτου. Ἡ Ὀνησιδώρα Δημήτρι, ἂν καὶ περὶ γυναικῶν εἴη ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τῆς ἐκπροσωπούσης τὸν ἔρωτα Μύλλιτας, οὐδὲν ἤττον, δὲν ἐτόλμησε νὰ καταρασθῇ στερίωσιν εἰς τὰς ὥραις ἐκείνας παιδιάδας τῆς Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Χαλεπίου. Ὁ Ὀρόντης, ὁ Χρυσορρόας καὶ ὁ Εὐφράτης ὑφίστανται, οἱ πακτωλοὶ τῆς εὐφορίας δὲν ἤλλαξαν κοίτην, καί, ἂν οἱ ἀπόγονοι τῶν Χαλδαίων ἦσαν γεωργικώτεροι, ἡ χώρα Ἀράμ μὲ τὰ τρία τῆς ἑκατομύρια σπουδαῖον θὰ ἔδρα πρόσωπον ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ μεγάλη αὕτη ἐπαρχία τῆς Τουρκίας, κατέχουσα πλάτος 31—37 καὶ μῆκος 32—37 ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν ἀρισίων, κέκτῃται μέσῃν θερμοκρασίᾳ 15 60· αἱ ὥραι τοῦ ἔτους εἰσὶ κυρίως 2, χειμῶν καὶ θέρος.